

OPINIONS

LA LLISTA NEGRA
Xavier Vinader

12

ESTAPE RESPON
Toni Cañís

L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER
Lluís Bonada

13

RETORN A PENYAGOLOSA
Martí Domínguez

14

CONTRA ELS SECESSIONISTES
IL·LUSTRATS
Toni Cucarella

15

JA HO VEUREM
Salvador Cot

COL·LATERALITAT
Llibert Ferri

16

EUROPA A LES BUTXAQUES
Toni Cañís

ESPORT CONSTITUCIONAL
Pau Viciano

17

EL LLIBRE DE BEN SIRA
Joan F. Mira

98

La votació al Parlament europeu sobre el caràcter insostenible d'alguns plans de gestió de recursos hídrics ha tret a la llum divisions en el si del PSOE i en el si dels grups opositors al Pla Hidrològic (PHN). Com una setmana abans, el Parlament votava diverses esmenes en favor d'una gestió responsable de l'aigua, una de les quals criticava la possibilitat de destinar fons europeus al PHN. Tot el grup socialista europeu havia votat a favor d'aquest punt en l'anterior votació, però en la de dijous, 28 de febrer, el PSOE va decidir abstenir-se perquè no els pogueren acusar que el PHN no ha tingut ajudes europees per culpa seua. L'argument és feble. Si creuen que un pla és insostenible i tindrà conseqüències negatives, han d'estar en contra també del finançament. Potser aquesta feblesa és sols un reflex de la manca de debat intern del PSOE perquè, a l'hora de la votació, nou dels vint-i-quatre eurodiputats del PSOE van trencar la disciplina de vot. Els tres membres del PSC i José María Mendiluce van votar a favor de l'esmena i en contra del PHN, i contra la mateixa esmena votaren sis eurodiputats socialistes de zones teòricament afavorides pel PHN –l'alacantí Lluís Berenguer, dos andalusos i dos castellano-manxecs–. El mateix matí de la votació, el president de l'Aragó, Marcel·lí Iglesias, explicava a Catalunya Ràdio que no votar contra el PHN no era incoherent, ja que una altra esmena criticava els transvasaments, que és la part del PHN que no li agrada. Al mateix temps es mostrava a favor de l'ampliació de regadius en la seua comunitat i que també estan inclosos en el PHN. La votació, doncs, s'havia convertit en una pura defensa dels territoris. Al Principat, està clar que la defensa del Delta implica l'oposició al PHN. El vot de Berenguer és per fer valer el seu escó en representació de la província d'Alacant, unes comarques on la gestió de l'aigua és motiu de preocupació. Els andalusos i castellans voten en contra per la mateixa raó: teòricament, Almeria també es beneficiarà del PHN i a Castella-la Manxa estan contents perquè les seues conques s'han salvat de transvasar gairebé no-res.

En tot aquest guirigall, on és la tan esmentada defensa d'una nova cultura de l'aigua i de la gestió sostenible dels recursos hídrics? L'eurodiputada valenciana Maruja Sornosa havia col·laborat en la redacció de l'esmena contra el PHN, tot i que al País Valencià aquest posicionament és arriscat i ha d'anar acompanyat d'una intensa campanya pedagògica sobre aquesta nova cultura de l'aigua. El canvi de pensament de l'executiva del PSOE l'ha obligat a defensar-se fent referència a les acusacions d'antipatriotisme espanyol que utilitzava el PP. El PSOE ha de tenir una política de medi ambient ferma i ser-hi coherent. No és estrany que aquest canvi continu de parers tinga com a conseqüència el trencament de la disciplina de vot.

A més, d'altra banda, les divisions dins dels grups que fins ara s'han oposat al PHN es produeixen per la mateixa qüestió. Marcel·lí Iglesias prioritza els regadius i els embassaments de l'Aragó –que tots plegats poden ser tan negatius com un transvasament– a la defensa de la nova cultura de l'aigua. I caldria veure si el PSC estaria en contra d'un transvasament del Roine. Tot plegat fa pensar que la política de respecte al medi ambient, tot i que apareix com una de les bases de renovació de l'esquerra del segle XXI, només és d'aparador. Si més no, en els grans partits estatals i les seues federacions territorials. La rebel·lió del PSC és una bona notícia si no és una flor d'estiu. I la rectificació del PSOE hauria de fer pensar el PSPV, que s'havia mantingut ferm tot i l'esquer de l'aigua a dojo, i ara ha de patir les conseqüències de la incoherència de l'executiva federal.

“La rectificació del PSOE hauria de fer pensar el PSPV, que ha patit la incoherència de l'executiva federal”